

BEKANIE (1) *sb n*

N sg bekani(e).

Sł stp, Cn brak, Linde w objaśnieniu s.v. bek.

Bek, beczenie owcy: Balatus, Bekanie/ Owczy wrzask. Mqcz 23a.

Cf BECZENIE, 1. BEK, **BEKAĆ**, BĘCZENIE, **BĘK**

KN